

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815213594
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3815213594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobkyne V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., T. Y. č. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. C. B., advokátom so sídlom Z., ul. X. č. 7, proti žalovanému C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. E., P. č. XXX, zastúpenému JUDr. L. B., advokátom so sídlom P., ul. B. č. 3, o zaplatenie 2.000,- eur, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. marca 2018, č.k. 7C/267/2015-310 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému **p r i z n á v a** právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému zaplatenia sumy 2000 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Žalovanému priznal proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Štátu priznal právo na náhradu trov proti žalobkyni v rozsahu 100%. Svedkyni U. X. priznal právo na náhradu svedočného proti žalobkyni v rozsahu 100%. Svedkovi U. Y. priznal právo na náhradu svedočného proti žalobkyni v rozsahu 100%. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žalobou zo dňa 7.8.2015 si proti žalovanému nárok o zaplatenie 2.000,- eur uplatnila na tom skutkovom základe, že uvedenú sumu na jeho účet poukázala z dôvodu medzi nimi ústnou formou uzavretej dohody, a to titulom zálohy na kúpnu cenu za prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu Y. U., ktorého bol žalovaný poručníkom s tým, že jej (ako kupujúcej zmluvnej strane) bude vrátená po predaji nehnuteľnosti. K prevodu spoluvlastníckeho podielu nedošlo, žalovaný od nej prevzal zálohu 2.000,- eur na základe dôvodu, ktorý odpadol. V priebehu konania žalobkyňa v súvislosti s opísaním rozhodujúcich skutočností uviedla, že kupujúcim mal byť U. Y., ale že zálohu poskytla ona z jeho peňazí, ktoré jej mal na tento účel požičať. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že v roku 2012 podielovými spoluvlastníkmi k bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového domu, súpisné číslo XXXX, vchod č. XX, v k. ú. Z., zapísanom na LV č. XXXX, boli maloletý Y. U., žalobkyňa a U. X.. V roku 2012 žalobkyňa udržiavala vzťah s U. Y., z ktorého pochádzala maloletá V.. Spoločne bývali na adrese uvedeného bytu. Z výsluchu svedka U. Y. vyplýva, že mal záujem nadobudnúť do vlastníctva spoluvlastnícke podiely Y. U. a U. X. k bytu za účelom, aby so žalobkyňou mali vyriešenú bytovú otázku. U. X. súhlasila s prevodom vlastníckeho práva k jej spoluvlastníckemu podielu na U. Y.. Túto vôľu prejavila v súvislosti s tým, keď požiadala o poskytnutie zálohy 2.000,- eur, pričom išlo o peniaze U. Y.. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že U. Y. požiadal žalobkyňu, aby rokovala s ostatnými spoluvlastníkmi o odkúpení ich spoluvlastníckych podielov (žalovaný bol poručníkom Y. U.), pričom z výsluchu žalobkyne vyplýva, že za neho vybavovala nadobudnutie spoluvlastníckych podielov. Z toho vyplýva, že mala i s nimi rokovať a zistiť, či budú súhlasiť s prevodom (prísľub prevodu), a že teda i to bol rozsah udeleného

splnomocnenia. Výsledkom rokovaní bolo tiež poskytnutie zálohy (z finančných prostriedkov U. Y.). Pokiaľ žalovaný popieral, že by so žalobkyňou rokoval o prevode vlastníckeho práva k podielu Y. U. k bytu, a to i v prospech U. Y., jeho tvrdenia súd vyhodnotil ako účelové, i s poukazom na údaje z výpisu z účtu, kde pri dátume 5.9.2012 je poznámka: U. Y. záloha za vyplatenie bytu, a tiež s poukazom na svedeckú výpoveď Y. U., že suma 2.000,- eur bola poskytnutá ako „predvýplátne“ (z bytu). Ak by sa neuskutočnili rokovania medzi žalovaným, ako poručníkom Y. U. a žalobkyňou, ktorú U. Y. ústnou formou za týmto účelom splnomocnil, je len ťažko uveriteľné, že by bez jeho súhlasu na účet došlo k bankovému prevodu 2.000,- eur. Súčasťou tejto sumy pritom nemohla byť čiastka 900,- eur. Súd prvej inštancie konštatoval, že výsledky vykonaného dokazovania, ale nie sú podkladom pre záver, že by budúcou kupujúcou spoluvlastníckych podielov ostatných podielových spoluvlastníkov bytu č. XX, nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového domu, súpisné číslo XXXX, vchod č. 12, v k. ú. Trnava, zapísanom na LV č. 8727 mala byť žalobkyňa, a že by s U. X. a so žalovaným (poručníkom Y. U.) rokovala vo vlastnom mene. V roku 2012 čerpala rodičovskú dovolenku a na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely ostatných podielových spoluvlastníkov nemala ani k dispozícii peňažné prostriedky. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa na účet žalovaného poukázala sumu 2.000,- eur, pričom suma 2.000,- eur predstavovala peňažné prostriedky vo vlastníctve U. Y.. Milan Y. zamýšľal kúpu spoluvlastníckych podielov k bytu zrealizovať. Žalobkyňa v konaní, okrem iného tvrdila, že U. Y. jej požičal dvakrát po 2.000,- eur, aby ich následne ona mohla požičať U. X. a žalovanému. V prípade žalovaného poukazovala na to, že bol poručníkom Y. U.. Ak by však skutočne žalovaný (nie Y. U.) si chcel od nej ako veriteľa požičať 2.000,- eur, nebol dôvod, aby poukazovala na jeho poručníctvo, a v bankovom doklade potom mala logicky uviesť poznámku: pôžička. Pokiaľ namiesto poznámky: pôžička uviedla poznámku: U. Y. záloha za vyplatenie bytu (nie: V. M. záloha za vyplatenie bytu) nasvedčuje to tomu, že nemala byť budúcou kupujúcou, a že sumu 2.000,- eur na účet žalovaného poukázala s tým, že ide o peniaze U. Y. ako budúceho kupujúceho, a že peniaze z jej účtu na účet žalovaného boli prevedené preto, lebo na základe splnomocnenia U. Y. viedla rokovania o zamýšľanej kúpe, výsledkom ktorých bol prísľub U. X. a žalovaného, ako poručníka Y. U., že prevedú spoluvlastnícke podiely, pričom požadovali zálohu. Pokiaľ 2.000,- eur bolo prevedených z jej účtu na účet žalovaného, nie je tým bez ďalšieho jednoznačne preukázané, že osobou, na úkor ktorej vzniklo bezdôvodné obohatenie je žalobkyňa. Podľa názoru súdu, jej tvrdenia v priebehu konania o tom, že žalovanému požičala 2.000,- eur boli účelové, v snahe získať výhodnejší právny titul a z toho vyplývajúcu i dlhšiu premlčaciu lehotu. Výsledky vykonaného dokazovania nie sú ani podkladom pre záver, že by žalobkyňa plnila U. Y. za žalovaného, to čo mal plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka), a to vrátiť preddavok - zálohu 2.000,- eur. U. Y. popieral, že by určité obdobie neplatil výživné na maloletú V., a že by mu takýmto spôsobom bola vrátená záloha 2.000,- eur. Navyše, ak ide o výživné na maloleté dieťa, započítanie nie je možné. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že osobou, na úkor ktorej sa iný bezdôvodne obohatil, je U. Y. (oprávnený subjekt). Žalobkyňa nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní, t. j. osobou, na úkor ktorej sa iný bezdôvodne obohatil, preto súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol. Aktívne legitimovaným subjektom (oprávneným subjektom na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané) je U. Y., ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. K. uplatnená námietka premlčania, by pritom bola dôvodná v prípade, ak by ako žalobca v konaní vystupoval U. Y.. Ako už bolo uvedené, aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, toto by muselo najskôr vzniknúť (v prejednávanej veci vo vzťahu k žalobkyňi). Pre úplnosť súd uviedol, že stav, z ktorého bolo jednoznačne zrejmé, že kúpa nebude realizovaná nastal v septembri 2012, kedy sa U. Y. so žalobkyňou rozišiel a od kúpy spoluvlastníckych podielov upustil. Žalobkyňa nepreukázala, že by U. Y. ako oprávnený subjekt na ňu postúpil svoju pohľadávku, a že by z tohto titulu bola aktívne legitimovaným subjektom. Súd tiež posudzoval otázku, či žalovaný je v konaní pasívne legitimovaným subjektom. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie získané plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol vzniká podľa zákona tomu, kto ho získal. Tým, kto plnenie získal nie je osoba, ktorá predmet plnenia aktuálne drží, prípadne, ktorá ho skutočne spotrebovala. Osobou povinnou vydať majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, je výlučne osoba, ktorej plnenie bolo adresované (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Cdo 46/2009). V prípade, ak by v mesiaci septembri 2012 bola uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu Y. U., jej zmluvnými stranami by boli U. Y. ako kupujúci a Y. U. ako predávajúci, zastúpený poručníkom (žalovaným). M. cena a tiež platba poskytnutá vopred, by boli majetkom Y. U.. Žalovaný ako poručník by bol povinný tento majetok, vrátane platby vopred: zálohy 2.000,- eur riadne spravovať v záujme Y. U., ako v tom čase maloletého dieťaťa. Aj keď suma 2.000,- eur bola poukázaná žalovanému (poručníkovi), išlo o peňažné prostriedky adresované Y. U.. Povinným subjektom je Y. U., ktorý bezdôvodné obohatenie získal. Záloha (preddavok) 2.000,- eur bola adresovaná jemu (budúcemu predávajúcemu). V konaní však nevystupuje v postavení žalovaného. V

konaní nie je podstatné, kto zálohu 2.000,- eur spotreboval (z výsluchu Y. U. zo dňa 7.4.2017 pritom vyplýva, že ju spotreboval on a tiež žalovaný). Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu pre nedostatok aktívnej a pasívnej legitímácie zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 44 ods. 1, § 50a ods. 1, § 451 ods. 1,2, § 488, § 489, § 498, § 107 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal proti žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Za analogického použitia § 255 Civilného sporového poriadku, štát má proti žalobcovi právo na náhradu trov v rozsahu 100%. Na pojednávaní dňa 26.7.2016 ako svedkyňa bola vypočutá U. X., ktorá si dňa 4.8.2016 (č. I. 158) uplatnila svedočné (cestovné). Žalobkyňa preddavok na trovy dôkazu nezložila. V konaní nebola úspešná, preto súd svedkyni U. X. proti nej priznal právo na náhradu svedočného v rozsahu 100% (cestovné). Svedok U. Y. si uplatnil svedočné - cestovné. Žalobkyňa preddavok na trovy dôkazu nezložila. V konaní nebola úspešná, preto súd svedkovi U. Y. proti nej priznal právo na náhradu svedočného v rozsahu 100% (cestovné).

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uviedla, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie strán sporu v konaní, potom rozsiahle dokazovanie v predmetnom spore bolo nevhodné a spôsob, akým bola procesná spôsobilosť strán sporu odôvodnená považuje za zbytočne zdĺhavý a neúčelný proces. Trvala na tom, že poskytla žalovanému na jeho účet sumu 2000 eur ako zálohu na kúpnu cenu za spoluvlastnícky podiel Y. U., ktorého poručníkom bol žalovaný s tým, že táto suma jej mala byť vrátená žalovaným po predaji nehnuteľnosti, na ktorej mal Y. U. spoluvlastnícky podiel. Na tomto sa so žalovaným dohodla ústnou formou. Dôvodom, ktorý odpadol je neuzavretie kúpnej zmluvy medzi ňou a žalovaným ako poručníkom a správcom majetku Y. U.. K prevodu spoluvlastníckeho podielu Y. U. neprišlo a tento bol prevedený na tretiu osobu kúpnu zmluvou zo dňa 18.11.2014. Najneskôr do tejto doby mohlo dôjsť medzi žalovaným a ňou k uzavretiu kúpnej zmluvy na spoluvlastnícky podiel Y. U.. Vo vzťahu k tomu, že kupujúcim mal byť U. Y., mala tým na zreteľ, že v čase, keď sa dohodla so žalovaným na kúpe spoluvlastníckeho podielu Y. U., už mala s U. Y. spoločné dieťa a plánovali spoločnú budúcnosť, ako aj domácnosť. Práve ona bola spoluvlastníčkou predávanej nehnuteľnosti a mala predkupné právo na ostatné spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti. Keďže nemala finančné prostriedky na kúpu spoluvlastníckych podielov, musela si tieto požičať od U. Y. s tým, že ak by bolo došlo k odkúpeniu spoluvlastníckych podielov Y. U. a U. X., bola by stále spoluvlastníčkou na nehnuteľnosti v podiele 1/3-ine vo vzťahu k celku, čo nepochybne predstavuje nie malú finančnú hodnotu na nehnuteľnosti. V prípade odkúpenia spoluvlastníckych podielov bolo v jej kompetencii ako sa vysporiada s U. Y. v súvislosti s požičanými peniazmi na zálohu na kúpu spoluvlastníckych podielov prípadne s požičanými peniazmi na kúpu spoluvlastníckych podielov. Keďže sa skutočne dozvedela o tom, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal, dňom uzatvorenia kúpnej zmluvy zo dňa 18.11.2014 na tretiu osobu. Právnym dôvodom, ktorý mal odpadnúť je skutočnosť, že do uzavretia kúpnej zmluvy dňa 18.11.2014 na tretiu osobu nebola uzatvorená kúpna zmluva medzi žalovaným a žalobkyňou, pričom treba uviesť, že dohoda medzi žalovaným a ňou bola taká, že peniaze žalovaný vráti pri predaji bytu, bez ohľadu na to, komu bude byt predaný. Prvostupňový súd nesprávne interpretoval vyjadrenie U. Y. a žalobkyne ak tvrdí, že medzi nimi došlo k dohode o plnomocenstve. Zdôraznila, že peniaze na poskytnutie zálohy na kúpu spoločnej nehnuteľnosti boli pôžičkou od U. Y., ktorý žiadal o ich vrátenie, nakoľko k prevodu spoluvlastníckych podielov na žalobkyňu nedošlo. V čase poskytnutia zálohy na kúpu spoluvlastníckych podielov bola s U. Y. v pomere druh a družka, nakoľko žili v spoločnej domácnosti, majú spoločné dieťa a bola spoluvlastníčkou na predávanej nehnuteľnosti. Ak by chcel U. Y. kupovať spoluvlastnícke podiely, musel by sa najskôr vysporiadať s uplatnením predkupného práva na spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti. K pôžičke peňazí došlo práve preto, že mala naďalej zostať spoluvlastníčkou na nehnuteľnosti v podiele 1/3-ine vo vzťahu k celku. Je nesporné, že žalovaný od samého začiatku klamal, keď popieral, že by sa s ňou dohadoval na kúpe spoluvlastníckeho podielu maloletého Y. U., ktorého zastupoval ako poručník. Žalovaný zneužil svoje postavenie poručníka a využil možnosť dostať ako poručník sumu 2000 eur ako zálohu na kúpu spoluvlastníckeho podielu od žalobkyne. To, že žalovaný peniaze od nej ako správca majetku a poručník Y. U. zúčtuje pre maloletého iba simuloval, peniaze použil pre svoju potrebu, čoho dôkazom je aj trestné konanie vedené proti žalovanému v súvislosti so spravovaním majetku Y. U., ktoré bolo skončené odsudzujúcim rozsudkom. Vyvodenie záveru súdom, že nemala peniaze na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely ostatných podielových spoluvlastníkov je ničím nepodložená domnienka súdu. Uviedla, že v tom čase mala spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti v podiele 1/3-ine a tým aj možnosť poskytnutia záruky za

požičané peniaze od U. Y.. To, že bol v bankovom doklade uvedený U. Y. viackrát vysvetlila, že toto od nej požadoval U. Y., keď jej požičal peniaze na vyplatenie zálohy na kúpu spoluvlastníckeho podielu maloletého Y. U. na účet žalovaného, nakoľko nebola medzi nimi spísaná zmluva o pôžičke. Ak by boli peniaze vo vlastníctve U. Y., nebol dôvod, aby tieto peniaze poukázala zo svojho účtu, logicky by potom peniaze mal poukázať U. Y. zo svojho účtu. Vo vzťahu k pasívnej legitimácii viackrát vysvetlila, prečo poukázala peniaze žalovanému a prečo na jeho účet a nie na účet maloletého Y. U.. Peniaze v sume 2000 eur boli poukázané žalovanému na jeho účet, vybral ich z účtu a použil ich pre vlastnú potrebu, pričom ich prevedeniu na jeho účet predchádzala komunikácia o tom, že peniaze budú pre maloletého Y. U., čo v skutočnosti žalovaný len predstieral, aby od nej vymámil spornú sumu 2000 eur. Trvala na tom, že v konaní preukázala aktívnu legitimáciu, ako aj pasívnu legitimáciu žalovaného.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Tvrdeniam žalobkyne uvedeným v odvolaní odporuje vykonané dokazovanie. Žalobkyňa i svedok Y. opakovane vypovedali, že spolu žili, chceli kúpiť spoluvlastnícke podiely od ostatných spoluvlastníkov, ale kupujúcim v zmluve mal byť svedok Y.. Takto vypovedala žalobkyňa hneď vo svojej prvej výpovedi na pojednávaní 26.07.2016, na rovnakom pojednávaní to potvrdila aj svedkyňa X., že to bol Y., ktorý mal odkúpiť predmetné spoluvlastnícke podiely. Aj svedok Y. na pojednávaní 21.10.2016 uviedol, že keď boli spolu, chcel byť odkúpiť a keď byt odkúpi peniaze sa mu vrátia a účelom bolo, aby mali so žalobkyňou prednostné právo odkúpiť byt. Na pojednávaní 07.04.2017 žalobkyňa opakovane uviedla, že informovala žalovaného, že U. Y. chce odkúpiť podiely Y. U. a jej sestry U. X.. Nikdy pred súdom nevypovedala, že ona sama mala v úmysle odkúpiť spoluvlastnícke podiely od svojej sestry a synovca. Vyvodenie záveru, že žalobkyňa nemala peniaze na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely ostatných spoluvlastníkov nie je nepodložená domnienka súdu, naopak, je veľmi silno podložený záver výpoveďami samotnej žalobkyne i svedkov. Veď napokon sama žalobkyňa vypovedala, že nemala ani 2000 eur na pôžičku pre svoju sestru, aj na tento účel jej musel peniaze požičať jej druh. Sama žalobkyňa na pojednávaní 07.04.2017 vypovedala, že peniaze poskytol svedok Y. cez ňu. Boli to podľa jej vlastných tvrdení jeho peniaze - nie jej peniaze, ktoré jej požičal, aby ich ďalej požičala. Zhodne vypovedala aj svedkyňa X., keď opakovane uviedla, že finančné prostriedky poskytol svedok Y., nie žalobkyňa. Z týchto dôvodov považoval záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaným subjektom za správny. Ďalej uviedol, že žalobkyňa nebola schopná jednoznačne preukázať, na čom sa vlastne s ním dohodla, dovodzovanie nejakých obdobných, či rovnakých dohôd, aké uzatvorila so sestrou sa od počiatku zdá byť zvláštne, pretože nie je blízkou osobou žalobkyne, sotva preto medzi nimi vládne taká dôvera, aká môže byť medzi súrodencami. Hodnoverne sa žalobkyňa nikdy nevyjadřila ani k tomu, prečo táto údajná dohoda nebola so svedkyňou X. a s ním premietnutá do kúpnej zmluvy pri predaji bytu tretej osobe a či naozaj nebola premietnutá, nakoľko na účet žalobkyne bola poukázaná podstatne vyššia suma, ako na účet ostatných dvoch spoluvlastníkov. Celkové tvrdenia žalobkyne od začiatku smerovali k tomu, že mu oznámila, že jej druh chce odkúpiť spoluvlastnícky podiel Y. U. na predmetnej nehnuteľnosti, preto mu na účet zo svojho účtu poslala požičané peniaze od svedka Y., ktoré boli zálohou na budúcu kúpu bytu. Pokiaľ sa žalobkyňa a svedok Y. rozišli na jeseň 2012, bolo zrejme už vtedy, že byt svedok Y. neodkúpi. Sám svedok Y. uviedol, že peniaze do svedkyne X. sa mu vrátili na jeseň 2012, kedy sa rozišiel so žalobkyňou. Navyše od 03.08.2014 bol Y. U. plnoletý, a teda súčinnosť jeho ako poručníka pri predaji bytu už nebola potrebná. Je preto nelogické a zjavne účelové tvrdenie, že právny dôvod odpadol až 18.11.2014, teda až dňom uzatvorenia kúpnej zmluvy na predmetný byt. Trval na tom, že akákoľvek záloha na predaj bytu vždy patrila Y. U., nie jeho poručníkovi, ktorý ho len zastupoval a spravoval majetok a s Y. U. mala byť aj po predaji bytu, ak to bolo medzi nimi dohodnuté a bola poskytnutá, zúčtovaná. Preto sú tvrdenia žalobkyne, že žalovaný dostal ako poručník zálohu na kúpu spoluvlastníckeho podielu a nechal si ich pre seba v tejto veci bezpredmetné. Trval na tom, že poskytnuté finančné prostriedky boli pre Y. U. aj spotrebované, hoci v tomto spore nie je táto skutočnosť rozhodujúca. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom. Pokiaľ ide o nehospodárnosť konania pred súdom prvej inštancie, poukázal na to, že táto bola z veľkej časti spôsobená samotnou žalobkyňou, keďže neustále menila svoju procesnú taktiku a svoj nárok chcela špecifikovať až po skončení dokazovania. Vzhľadom na to, že výpovede žalobkyne i svedkov obsahovali zásadné rozpory, nevidí v postupe súdu prvej inštancie nič, čo bolo na ťarchu žalobkyne. Naopak, vzhľadom na to, že záver, ku ktorému došiel súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní bol zjavný už po prvých výpoveďach sporových strán a svedkov, je presvedčený, že vzhľadom na to, že existoval doklad o prevode finančných prostriedkov, súd prvej inštancie hľadal spôsob, akým žalobe aspoň sčasti vyhovieť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku zákon č. 160/2015 Z.z. (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem) v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie založil svoje zamietajúce rozhodnutie na tom právnom názore, že v konaní zistil nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne a nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobkyňa zo svojho účtu na účet žalovaného poukázala sumu 2000 eur, avšak išlo o finančné prostriedky U. Y. (druha žalobkyne), ktoré predstavovali zálohu na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu Y. U. na byte. Budúcim kupujúcim spoluvlastníckych podielov na byte č. XX súp. č. XXXX v k.ú. Z. zapísanom na LV č. XXXX mal byť U. Y., ktorý žalobkyňu ústnou formou splnomocnil na rokovanie s ostatnými podielovými spoluvlastníkmi (jej príbuznými) o odpredaji ich spoluvlastníckych podielov. K uzavretiu kúpnej zmluvy nedošlo a osobou, na úkor ktorej sa iný obohatil, je U. Y., ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. Žalobkyňa teda nie je v konaní aktívne legitimovaným subjektom. Súd prvej inštancie tiež posudzoval otázku, či žalovaný je konaní pasívne legitimovaným subjektom. Osobou povinnou vydať majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, je výlučne osoba, ktorej plnenie bolo adresované. V prípade, ak by v mesiaci septembri 2012 bola uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu Y. U., jej zmluvnými stranami by boli U. Y. ako kupujúci a Y. U. ako predávajúci, zastúpený porúčnikom (žalovaným). Aj keď suma 2.000,- eur bola poukázaná žalovanému (poručníkovi), išlo o peňažné prostriedky adresované Y. U.. Povinným subjektom je Y. U., ktorý bezdôvodné obohatenie získal, keď záloha (preddavok) 2.000,- eur bola adresovaná jemu (budúcemu predávajúcemu). V konaní nie je podstatné, kto zálohu 2.000,- eur spotreboval. Z uvedených dôvodov žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

6. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd dodáva nasledovné:

7. Žalobkyňa v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP).

8. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ustanoveniam § 188 a nasl. CSP.

9. Odvolací súd po preskúmaní veci má za to, že uvedený odvolací dôvod neobstoí.

10. Ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka vyjadruje všeobecnú zásadu občianskeho práva, podľa ktorej sa nikto nesmie bezdôvodne obohacovať na úkor iného. Bezdôvodné obohatenie je pritom chápané ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil a tomu, na ktorého úkor k obohateniu došlo, právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia. O obohatenie ide vtedy, ak sa plnením niekomu dostalo do majetkovej hodnoty vyjadrenej tým, že v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív (§ 452 ods. 2 Obč. zákonníka), alebo k zníženiu pasív (§ 454 Obč. zákonníka). Splnenie predpokladov pre vznik bezdôvodného obohatenia musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

11. Jednou z prvých otázok, ktoré rieši súd v civilnom sporovom konaní, je otázka, či ten, kto podal žalobu, je v spore aktívne legitimovaný. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jedna zo strán sporu nositeľkou určitého hmotnoprávneho oprávnenia (je aktívne legitimovaná) a na druhej strane sporu spočíva určitá hmotnoprávna povinnosť (je pasívne

legitimovaná). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie v danej veci je v súlade s obsahom spisu, aj so zásadami formálnej logiky. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku riadne uviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní, t.j. osobou, na úkor ktorej sa iný bezdôvodne obohatil a tiež, že žalovaný nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom, t.j. osobou, ktorý bezdôvodné obohatenie získal. Pri hodnotení dôkazov nemožno súdu prvej inštancie vyčítať pochybenia a preto ani nemožno polemizovať s jeho závermi, ktoré žalobkyňa namieta v odvolaní. Z výsluchu samotnej žalobkyne na pojednávaní dňa 26.07.2016, 07.04.2017, ako aj z výsluchu svedkyne U. X. a svedka U. Y. bolo preukázané, že budúcim kupujúcim spoluvlastníckych podielov na byte č. XX bytového domu súp. č. XXXX v k.ú. Z. zapísanom na LV č. XXXX mal byť U. Y. (v tom čase druh žalobkyne). Žalobkyňa pred súdom prvej inštancie netvrdila, že ona sama mala v úmysle odkúpiť ostatné spoluvlastnícke podiely od svojej sestry a synovca tak, ako to uvádza v podanom odvolaní. Pokiaľ ide o zálohu 2000 eur poskytnutú na predaj bytu, sama žalobkyňa na pojednávaní dňa 07.04.2017 uviedla, že peniaze poskytol svedok U. Y. cez ňu, keď spolu boli v banke, peniaze previedli z jej účtu na účet žalovaného, pričom suma 2000 eur predstavovala finančné prostriedky vo vlastníctve U. Y.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tvrdenia žalobkyne v priebehu konania, že U. Y. jej požičal dvakrát po 2000 eur, aby ich ona následne mohla požičať U. X. a žalovanému boli nevierhodné a účelové. V bankovom doklade o prevode finančných prostriedkov 2000 eur z účtu žalobkyne na účet žalovaného bola poznámka „U. Y. záloha za vyplatenie bytu“, pričom pokiaľ by sa jednalo o finančné prostriedky žalobkyne potom v bankovom doklade mala logicky uviesť poznámku „pôžička“. Pokiaľ v bankovom doklade je v poznámke uvedené „U. Y. záloha za vyplatenie bytu“, uvedené nasvedčuje tomu, že žalobkyňa nemala byť budúcou kupujúcou a že sumu 2000 eur na účet žalovaného poukázala s tým, že ide o peniaze U. Y. ako budúceho kupujúceho a peniaze z jej účtu na účet žalovaného boli prevedené preto, lebo na základe splnomocnenia U. Y. viedla rokovania o zamýšľanej kúpe so svojimi príbuznými, výsledkom ktorých bol prísľub U. X. a žalovaného, že prevedú spoluvlastnícke podiely na byte, pričom požadovali zálohu tak, ako to konštatuje súd prvej inštancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že oprávneným subjektom na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané je U. Y., ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. Za tohto stavu žalobkyňa nie je aktívne legitimovaným subjektom v konaní, preto nebolo možné žalobe z tohto dôvodu vyhovieť. K. bola vo svojich tvrdeniach v dôkaznej núdzi a aj podľa názoru odvolacieho súdu dôkazné bremeno neuniesla, keď nepreukázala, že finančné prostriedky v sume 2000 eur predstavujú pôžičku, ktorú jej poskytol U. Y., aby ich následne ona mohla požičať sestre U. X. a žalovanému. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne posúdil aj nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že záloha na predaj bytu v sume 2000 eur bola adresovaná Y. U. ako podielovému spoluvlastníkovi bytu. Pokiaľ by bola uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu v tom čase mal. Y. U., jej zmluvnými stranami by boli U. Y. ako kupujúci a Y. U. ako predávajúci zastúpený poručníkom (žalovaným). Žalovaný bol iba poručníkom Y. U., teda poskytnuté finančné prostriedky nikdy neboli určené jemu, aj keď prišli na jeho účet. Osobou povinnou vydať majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol je výlučne osoba, ktorej plnenie bolo adresované, teda Y. U., ktorý v konaní nevystupoval v postavení žalovaného. Preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalobu žalobkyne pre nedostatok aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie zamietol.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal proti žalobkyňi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 1 CSP).

15. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).